

repertoriumnummer

open op

registreren,
ontvanger

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

BESCHIKKING gewezen en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Antwerpen, op tweëntwintig december tweeduizendenelf door de BR kamer, in openbare zitting van de **BESLAGRECHTER** in de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, alwaar zetelden:

A. Van De Vyver, beslagrechter in deze rechtbank,
M. Van Berlo, griffier.

Inzake: 11-4477-A

1. geboren te op wonende te

1. geboren te op , wonende te

EISENDE PARTIJEN

- verschijnend bij Meester M. Mariën loco Mr. **J. Van Eeckhaut**, advocaat, kantoorhoudend te 9000 Gent, Mathias Gesweinstraat 44;

tegen:

de WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST, met burelen gevestigd te 9000 Gent, Gebroeders Van Eyckstraat 4-6, - met woonstkeuze op het kantoor van Mr. **V. Tollenaere**, advocaat, kantoorhoudend te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128;

VERWERENDE PARTIJ,

- verschijnend bij Meester L. Joossen loco Mr. **V. Tollenaere**, advocaat, kantoorhoudend te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128;

1. De procedure

De beslagrechter heeft kennis genomen van :

*

de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer:

- de inleidende dagvaarding d.d. 6 juli 2011;

*

de dossiers van partijen;

De beslagrechter heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord..

2. De voorgaanden

Bij exploit van 21 juni 2011 werd ten verzoeken van verwerende partij een bevel voorafgaand onroerend goed betekend lastens eisende partijen krachtens een vonnis van de correctionele rechtbank te Gent van 18 januari 2010 voor een bedrag van 44.129,03 EUR wegens verbeurde dwangsommen en kosten.

Bij exploit van 6 juli 2011 tekenden eisende partijen verzet aan tegen voormeld bevel.

3 De vordering

Eisende partijen vorderen dat het voormeld bevel ongegrond zou worden verklaard, dat zou worden vastgesteld dat de dwangsommen niet verbeurd zijn, dat uitstel zou worden verleend hetzij opschorting van vervolging tenminste tot wanneer de herstelwerken zijn uitgevoerd.

Eisende partijen vorderen tevens dat verwerende partij zou worden veroordeeld tot de kosten van het proces, hierin begrepen de rechtsplegingsvergoeding.

Verwerende partij vordert in hoofdorde dat de beslagrechter zich onbevoegd zou verklaren en besluit in ondergeschikte orde tot de ongegrondheid van het verzet en vordert dat eisende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320,00 EUR.

4. De beoordeling

4.2 de bevoegdheid van de beslagrechter :

*

Verwerende partij betwist de bevoegdheid van de beslagrechter omdat de beslagrechter niet zou kunnen oordelen over de "ongegrondheid" van het bevel voorafgaand aan het onroerend beslag en omdat de beslagrechter niet bevoegd is om de dwangsom op te heffen, te verminderen of om de looptijd ervan op te schorten.

Uit de bewoordingen van het dagvaardingsexploot blijkt manifest dat eisende partijen de regelmatigheid en rechtmatigheid van de gedwongen tenuitvoerlegging betwisten. Dat eisende partijen vervolgens vorderen om het bevel "ongegrond" te verklaren doet geen afbreuk aan het werkelijk gevorderde.

De beslagrechter is alleszins bevoegd om te oordelen over de rechtmatigheid en de regelmatigheid van het bevel voorafgaand aan het onroerend beslag.

*

Eisende partijen vorderen dat hen op grond van artikel 1244 B.W. uitstel zou worden verleend.

De beslagrechter kan enkel wanneer de tenuitvoerlegging plaatsvindt krachtens een andere titel dan een rechterlijke beslissing uitstel verlenen op grond van artikel 1244 B.W. Aangezien het bevel in deze zaak betekend werd krachtens een vonnis is de beslagrechter niet bevoegd om uitstel te verlenen aan de debiteur.

4.1 de ontvankelijkheid :

- exceptie obscuri libelli :

Verwerende partij is van oordeel dat het beschikkend en motiverend gedeelte van de verzetsakte tegenstrijdig zijn. Bijgevolg zou zijn niet weten op welke elementen zij zich dient te verdedigen.

Artikel 702,3° Ger.W. schrijft voor dat de dagvaarding op straffe van nietigheid het onderwerp en een korte samenvatting van de middelen moet opgeven opdat de verwerende partij zou weten waarvoor zij gedagvaard wordt en haar in de gelegenheid zou stellen haar verdediging voor te bereiden.

Uit het dagvaardingsexploot blijkt manifest dat eisende partijen zich enerzijds verzetten tegen de gedwongen tenuitvoerlegging en anderzijds dat zij om een uitstel verzoeken in de zin van artikel 1244, 2de al. B.W.

Uit het dagvaardingsexploot blijkt verder dat eisende partijen van oordeel zijn dat de hoofdveroordeling onnauwkeurig is zodat de dwangsommen niet kunnen verbeurd zijn. Eisende partijen geven verder de elementen aan op grond waarvan zij zich beroepen op artikel 1244 B.W. Ten slotte blijkt uit het dagvaardingsexploot dat eisende partijen verwerende partij verwijten uit te voeren op de gezinswoning terwijl dit niet het onroerend goed is dat het voorwerp uitmaakt van de herstelmaatregel. Bovendien betreft het de gezinswoning van partijen waarvan eisende partij sub 2 mede-eigenares terwijl zij niet werd veroordeeld. Verder laten eisende partijen nog gelden dat zij een genadeverzoek hebben ingediend bij de Koning.

De dagvaarding beantwoordt derhalve voldoende aan de vereisten van artikel 702,3° Ger.W. De door verwerende partij aangevoerde elementen weerleggen het voorgaande niet. De omstandige besluiten van verwerende partij tonen bovendien duidelijk aan dat verwerende partij weet waarop zij zich dient te verdedigen.

- vordering eisende partij sub 1 :

Verwerende partij stelt verder dat de vordering van eisende partij sub 1 niet ontvankelijk zou zijn daar uit het beschikkend gedeelte niet blijkt dat zij een vordering stelt.

Het dagvaardingsexploot vermeldt beide eisende partijen als verzoekende partijen. Verder blijkt uit het motiverend gedeelte dat zowel eisende partij sub 1 als zijn echtgenote, eisende partij sub 2, zich verzetten tegen de gedwongen tenuitvoerlegging. Hieruit blijkt ontegensprekelijk dat eisende partij sub 1 zich verzet tegen de gedwongen tenuitvoerlegging. De formulering van het beschikkend gedeelte doet hieraan geen afbreuk.

Het verzet is bijgevolg ontvankelijk.

4.1 de grond van de zaak :

Eisende partijen zijn van oordeel dat de hoofdveroordeling onnauwkeurig is.

Het vonnis van de correctionele rechtbank van 18 januari 2011 luidt als volgt :

"Beveelt dat : *gehouden is tot het uitvoeren van de werken om de woning gelegen te ! , kadastraal gekend, (, te laten voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, nl. het wegwerken van de gebreken aan het gebouw zoals opgesomd in de herstellordering van 25 februari 2008,*

Bepaalt dat de termijn voor de uitvoering van de werken aan het gebouw 10 maanden na de uitspraak van dit vonnis."

Eisende partijen zijn ten onrechte van oordeel dat de hoofdveroordeling niet nauwkeurig is. De rechter veroordeelt eisende partijen tot het wegwerken van alle gebreken aan het gebouw opgesomd in de herstellvordering van 25 februari 2008. De gebreken worden opgesomd in de herstellvordering die ter kennis werd gebracht aan eisende partijen. Op grond van dit vonnis weten eisende partijen dus perfect wat van hen verwacht wordt.

Eisende partijen stellen verder dat zij zich in de onmogelijkheid bevinden om de hoofdveroordeling na te leven. Eisende partij sub 1 zou een onmondig man zijn en eisende partijen zouden niet over voldoende financiële middelen beschikken om de nodige werken uit te voeren.

De beslagrechter kan enkel oordelen of het niet nakomen van de hoofdveroordeling te wijten is aan overmacht in hoofde van eisende partijen.

De elementen aangevoerd door eisende partijen maken geen overmacht uit in hoofde van eisende partijen. De financiële draagkracht van partijen en de mondigheid van eisende partij sub 1 zijn immers elementen die reeds aanwezig waren voor de veroordeling door de correctionele rechtbank.

Tenslotte laten eisende partijen gelden dat niet kan uitgevoerd worden op de woning gelegen te De schuld van eisende partij sub 1
is immers een persoonlijke schuld overeenkomstig artikel 1407 B.W. daar enkel eisende partij sub 1 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank te Gent. Bijgevolg kan volgens eisende partij deze schuld niet verhaald worden op deze woning die tot de huwgemeenschap behoort.

Verwerende partij stelt hier tegenover dat goederen die in onverdeeldheid toebehoren aan haar schuldenaar niet aan het verhaalsrecht zijn onttrokken. Evenwel dienen zij toepassing te maken van artikel 1561 Ger.W.

Deze stelling van eisende partij kan niet gevolgd worden aangezien artikel 1561 Ger.W. niet van toepassing is op de huwgemeenschap.

De schuld van eisende partij sub 1 is ontstaan uit een strafrechterlijke veroordeling en is dus volgens de limitatieve opsomming van artikel 1407,4^{de} lid B.W. een eigen schuld. In principe kan een eigen schuld slechts verhaald worden op het eigen vermogen van de schuldenaar en op diens inkomsten, ook al behoren deze tot het gemeenschappelijk vermogen.

Het verhaalrecht van de schuldeiser wordt evenwel uitgebreid tot een gedeelte van het gemeenschappelijk vermogen indien dit gemeenschappelijk vermogen verrijkt werd of voordeel heeft getrokken uit bepaalde feiten of handelingen (artikelen 1410 – 14212, lid B.W.).

Indien aan deze voorwaarden voldaan werd, dient de schuldeiser niet aan te tonen dat het eigen vermogen van de schuldenaar ontoereikend is.

Het bewijs dat het gemeenschappelijk vermogen verrijkt werd door de handelingen van eisende partij sub 1 blijkt uit het vonnis van de correctionele rechtbank van 18 januari 2010. Het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakte van de herstellvordering werd immers, zoals blijkt uit voormeld vonnis, verhuurd.

Het onroerend goed gelegen te . kan dan ook door verwerende partij in beslag worden genomen. Het plafond, de helft van de nettobaten van het gemeenschappelijk vermogen, waarmee verwerende partij eventueel rekening zal moeten houden doet hieraan geen afbreuk.

Het verzet is bijgevolg ongegrond.

5. De uitspraak

De beslagrechter stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in rechtszaken nageleefd is en doet uitspraak op tegenspraak.

Om deze redenen verklaart de beslagrechter zich onbevoegd om te oordelen over het verzoek tot uitstel op grond van artikel 1124 B.W. en verklaart het verzet van eisende partijen voor het overige toelaatbaar doch ongegrond en wijst haar ervan af.

De beslagrechter wijst eisende partijen in de proceskosten door verwerende partij begroot op en door de beslagrechter vastgesteld op 1.320,00 EUR (rechtsplegingsvergoeding).

M. Van Berle

A. Van De Vyve